

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre. . . . . 6 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ESPANYA Y FRANSA.

— Los méus de panxa al Sol. — Los méus treballant.
Busquin qui es mes felis.

PRIMAVERA CONSERVADORA.

Hém arribat á la primavera, á l' estació de las flors y dels perfums.

L' alba sonriu
canta l' aucell...

Acabém l' estrofa ja que la primavera acostuma á ser la mare de l' inspiració.

L' alba sonriu
canta l' aucell...

Si l' home viu
sols té la pell.

Los versos no son bonichs; pero en cambi son molta veritat.

*

**

Hém arribat á la primavera de la situació conservadora.

Al hivern quan cada dia hi havia pluja, tronadas y pedra seca; quan teniam guerra á la península y guerra á Cuba; quan lo govern havia de derramar plom y or per curar aquesta malaltia, nos deyan:

—Calma, calma: ja veuréu quan aixó s' acaba, ja veuréu quan la pau derrami 'ls seus beneficis sobre 'l país, ja veuréu com renaixen la prosperitat, lo benestar y totas las delicias...

Y efectivament, aixó s' acabat y la pau derrama ja 'ls seus beneficis sobre 'l país, y aném apurant totas las delicias....

¡Y quinas delicias!...

Jo no soch llaminer; pero tinch de confessar que d' aquestas delicias conservadoras fins me 'n llepo 'ls bigotis.

¡Qué volen ferhi!... Son tant dolsas...

*

**

En primer lloch ja 'u saben.

No mes que á la provincia de Barcelona hi ha 119 fábriques paradas, y las restants treballan un dia sí un dia nó.

Surtin al carrer y á cada pás los surtirá un home sá, bèn plantat, que vestint lo traje del treball, y estenentlos la má y roig de vergonya 'ls diu:

—Caritat per mor' de Déu que no tinch feyna.

D' en tant en tant trobaran un grupo. Acóstinshi. Al mitj, caygut en terra, hi veuran un infelís víctima de un treball. Acompányinlo á á la casa de socorro, esperin que 'l metje l' haja examinat, preguntin que t'è y 'ls dirán: —«Falta d' aliment: fá tres dias que no ha menjat res.»

Llegeixin los periódichs y sabrán que aixó que passa á Barcelona, passa també per tot Espanya.

La miseria es gran á Extremadura, á las Castillas, á Andalucía, á Valencia...

A Valencia s' han vist cassos espantosos. Treballadors que desesperats de trobar feyna s' han tirat daltabaix de la finestra, ó s' han penjat á la branca de un arbre...

¿Que tal?

La primavera conservadora es preciosa.

L' alba sonriu
canta l' aucell.»

*

**

Y vajin esperant; porque han de considerar una cosa.

Lo govern es com la mort, no 's cansa.

Mentres la llagosta invadeix las provincias del mitj-dia y la filoxera amenassa invadir las vinyas del nord, los investigadores de contribucions recurrent l' Espanya recorren la pell de la taronja.

Y no dich la taronja, porque aquesta se l' han menjada ja fá temps.

De manera que 'l nostre porvenir es brillant com las flors de la primavera, es alegre com l' alba que sonriu, com l' aucell que canta, com l' ayret que juga entre mitj de las flors de la pradera.

*

**

Pèl moment hi ha una esperansa consoladora. Sembla que dintre de alguns dias, no gayres,

veurém com tornan á obrirse 'ls restaurants d' obrers. La caritat hi fassa més que 'l govern.

Los restaurants de obrers venen á demostrar una vegada més que quan no hi ha llibertat, hi ha miseria.

Los restaurants de obrers varen funcionar á l' any 1867 y principis de 1868, y van tencarse per innecessaris després de la revolució de Setembre, y durant aquellas épocas agitadas, vertiginosas no 's ván coneixe, porque durant aquell temps las fábriques funcionaban, lo treball estava animat, lo comers era actiu, la prosperitat general.

! *

**

Mes deixem aquestos recorts, y ja que la primavera sonriu, cantem nosaltres l' himne de la primavera conservadora:

«Romp la flor galana l' embolcall que la conté; romp lo colze punxagut la màniga del gech y 'ls ossos la pell del colze.

»Canta l' aucell sas més inspiradas notas; també l' obrer en boga refila un dols cantar: Caritat, caritat per mor de Déu...

»Lo vent gronxa las flors robantli sos perfums: també 'ns gronxan á nosaltres los discursos dels ministerials y se 'ns emportan l' ánima....

»¡Oh primavera, oh dolsa primavera, desde 'ls teus brassos al cel, al cel en cos y ánima.»

P. K.

L' ORGA Y LA MURGA.

(FABULA).

Un' orga italiana al mitj d' un carrer, tranquila donaba sas notas al vent. De prompte una murga se para aprop seu, tocant ab estrépit un munt d' instruments. L' orgueta al-sentirla, ab calma digué:

—«Valdrá més que calli, que aixís no se 'm sent: quan passi la murga podré alsar ma veu jo tinch mes dolsura que aquets baladrers; pues ara si toco en va 'm cansaré, y tota ma gracia perdré inutilment.»

La norma del poble l' orgueta ha de ser. En lutzas de forsa lo flach no hi pot res, y sols logra véncer ab calma y ab temps.

C. GUMA.

A lo que 's veu á Italia hi ha molt poca gent de talent.

Fa quinze dias que no hi ha ministeri y aquesta es l' hora que no han pogut trovar vuit personas que serveixin per ministres.

Sembla mentida que no tingan quan menos una grossa de Torenos.

¡Vivan los conservadors!

Sembla mentida lo previsor qu' es; ¡com estalvia la feina als espanyols!

Si 's pensan que exajero vostés dirán.

En temps dels revolucionaris el que volia ser robat se veyá en molts treballs, no tenia més remey que anarse'n á Sierra Morena.

Venen los conservadors y al principi ja no costaba tant ser robat, pero vamos, al menos un s' habia de pendre la molestia de sortir de casa.

Avuy ja es un altre cosa; las partidas de lladres ab trabuchs y tot, ja 's reparteixen á domicili: per centrich qu' un lo tinga.

¡Vejin vostés quan hauria lograt aixó el Marques de Mudela, que es el primer qu' ha tingut l' honra de rebre la primera entrega!

Créguinme á mi, si aixó continua, un dia á l' hora de dinar destaparan la soperá y 'ls sortirá una partida de lladres.

Cosas que passan á Barcelona:

Hi ha carboners que venen lo carbó á domicili y que haventne de dur sis arrobas y mitja no 'n portan més que quatre.

Es bastant difícil que pèl camí desde la carboneria á la casa se 'n perdi ó se 'n evapori una arroba y mitja.

Los carboners tenen una ventatje sobre 'ls altres homes: y es que per mes que 'ls ho tirin en cara no 's tornan rojos.

Al teatro de Novedades, hi travalla una compañía de quadros al viu; pero no quadros aixís com aixís, sino copia de quadros de debo, fets per una colla de noyas que 'ls dich que son capassas de fer estimar la escultura al més indiferent en materias d' art.

Lo públich los aplaudeix cada dia y nosaltres ab lo públich.

Unexin á aixó que la entrada es barata; ab lo qual se compren que may hi falti gent.

Además es precis confessar que 'n saben mes que 'ls conservadors, que no presentan més que 'l cuadro del hambre.

L' inauguració del Ateneo libre, instalat en lo carrer d' Avinyó, número 23, va ser una solemnitat de las més notables en nostres círculs literaris.

Una memoria de D. Valentí Almirall, un discurs del Dr. D. Joan Giné y Partagás sobre higiene, l' un treball y l' altre inspirats en las ideas racionals y en l' esperit modern varen ser interrompits pèls aplausos de una numerosa y distingida concurrencia...

L' Ateneo libre s' obrirá camí, y tots los que desitjem que en ciencias estiga Barcelona á l' altura de las principals ciutats d' Europa, no tenim més que motius de felicitarlos.

Segons diu un periódich aquí á Barcelona s' han falsificat sellos de guerra.

No es estrany que 'ls falsificadors se dediquin á falsificar.

Lo extraordinari es que hi haja un govern que tenint la pau promesa per las profecias, se dediqui encare á fabricar sellos de guerra.

A Vich ván fer rogativas y vá plourer.

A Barcelona 'n fan y com mes ne fan, més serena está l' atmósfera.

¡Que 'm penjin si 'u entench!

Y que no 'm digan que 'ls católichs de Barcelona son menos católichs que 'ls de la terra de las llangonissas, que á mi ningú 'm negará que 's necessita més pit per sortir á fer rogativas al passeig de Gracia, que al prat dels Galliners.

La nostra germana «Gaceta de Barcelona» ha sigut absoluta per una part.

Y per un' altra part l' han condemnada á 42 dias de suspensió.

Aixís es la vida; una de freda y una de calenta: aixís será també la sort de la Gaceta; la fredor de una suspensió y després de 42 dias la vida altra vegada.

Suspensa y activa ja 'u sab la Gaceta, t'è en nosaltres més que un amich un germá, que 's condol de las sevas desgracias.

Cosas del Diari de Barcelona:

Publica un article insultant contra un poble de la provincia de Toledo y contra una persona determinada.

D. Ceferino Tresserra, qu' es aquesta persona, acut á la redacció y contesta ab un remittit: Paraulas de 'n Brusi:

«Com que no está conforme ab las ideas d' aquest periódich, no pot publicarse.»

Are vejín!...

Es á dir, á ca 'n Brusi hi ha 'l dret d' insultar y no hi ha 'l dret de la defensa.

Y aquests guetos encare 's creuhen que anirán al cel.

En la votació del hipódromo 'l conde de Torenó va pendre part en la votació.

Feya com aquell orador que no trobant qui l' aplaudís, ell mateix picaba de mans y s' dava l' enhorabona.

A la Xina es tanta la fam, que hi ha pares que 's venen als seus fills y personas que 'ls compran per menjarse 'ls.

Are considerin que aquí á Espanya, la fam s' acosta; y que si no som xinos, som dignes de

serlo perquè ab aixó de la política conservadora 'ns han enganyat com uns xinos.

Lo ministre italiá Sr. Crispi, ha fet dimisió perquè se l'hi ha descobert qu'era casat ab dugas donas.

Si tenia espatillas per sostenir dugas créus del matrimoni, vaya una gracia que pogués sostenir lo ministeri.

L'habilitat es de 'n Cánovas que encare es per mereixe.

Y per cert que no crech que trobi cap dona; tèn massa gramática parda.

Cosas del temps que passa.

Quan van transferirse 'ls dos milions de 'n Sagasta, era ministre en Romero Robledo, y un dels diputats que ván tirárseli á sobre ab més empenyo y que casi ván axafarlo era lo conde de Toreno.

Está tan grás que no es estrany que l'aplastés!

Donchs vegin, are que s'han transferit 9 milions per construir l'hipódromo un dels que han defensat ab més empenyo al conde de Toreno ha sigut en Romero Robledo.

En Romero Robledo, que procedeix de la premsa, oprimeix á la premsa tot lo que pot.

Vels 'hi aquí un home que torna favors per agravis, y que paga ab agravis los favors.

COSAS DEL TEMPS.

Ja retorna l'alegria, ja s'ha acabat lo mal temps, ja tenim á la gent d'ordre dirigint nostre govern.

Ja per tot los treballs s'obran, ja tothom está content, ja per totas parts rebrotan fonts de riquesa... y de mel.

Ja s'ha despertat l'industria, ja s'revifa lo comerç, ja fumejan xamaneyas, ja s'trafica en tot arreu.

Tothom corra ab ansia molta tothom guanya molt diner, cada dia y ab mes luxu s'obran nous establiments.

Las contribucions s'abaixan, ja 'ls pagos se van perdent, ja la bolsa puja... puja... ja la deuda s'estingeix, nivellanse 'ls presupuestos... tot va bé... molt bé! rebé!

¡Benhajan los que á la patria saben portar lo bon temps! Ja la premsa se veu llibre, ja s'respectan tots los drets, y la llum de la justicia resplandeix per tot arreu.

Ja no hi ha robos, secuestros, no existeixen bandolers, ja segur tothom viatja tant ab carril com á peu.

Hi ha tumultos? No se espanlin, son expansions del plaher que sentim per la gran ditxa de marxar tot be!... molt be!

¡Ay de mí... ara somniaba!... me desperto... y ¡fat cruel! veig que llegint la Política vaig adormirme un moment.

ZARANDIETA.

—No digui, Mossen Ambrós, que aixó, no es un miracle.

—¿Què? —L'traure las reliquias de Sta. Madrona y ploure justament lo dia de aquesta santa.

—Sí, pero si per desgracia trayém las de Sta. Eularia y no arriba a ploure fins el dia del seu sant, figuris com quedabam; hauria plogut al cap de 11 mesos de fè las rogativas.

Las societats de Ferro-carrils anuncian las sévas juntas generals pera donar los dividendos als seus accionistas.

Las fabricas tancadas á causa del malestar del país no avisan quin dia enjugarán de nou.

Mientras tant los pobres treballadors que no cobran dividendos están dividits de pur badejar esperant l'hora d'itxosa de menjar calent.

Hi ha cosas que sense voler, á simple vista recordan un home de alguna celebritat.

Mirant una taronja un no pot apartar de sí lo nom de Narraez.

Contemplant una porra, salta á la vista sens voler lo de 'n Sagasta.

Sentint parlar de carros de pedra un hom pensa ab Esteban Collantes.

Y ab sols anomenar l'hipódromo se presenta la mole del Conde de Toreno.

Una beata, al sentir que un deya que se havia cremat lo palacio de Mossen Surell, de Valencia exclamà:

—Ja hi tornan aquets pillos á cremá los béns del clero. De segur que aquet pobre Mossen Surell es un bon sacerdot; potsé hasta un cabecilla!

Entre soldats, y la deixém en castellá porque fá mes tropa:

—El tambor mayor de mi regimiento, vamos al decir, que es una notabilidad. Afigúrate si es grande que con el brazo levantado toca en los hierros de los balcones de cualquier entresuelo.

—Pues eso no es na: el mio es tan alto que cáa vez que mira á la tierra se le vá la cabeza y está á punto de caerse.

LA GACETA DE BARCELONA ha mort.

¡VIVA EL COMERCIO DE BARCELONA!

Qui no 's consola es porque no vol.

Ja veuhent, deixa de sortir un diari y tot seguit ne surt un altre, soissament que aquest últim no es polítich.

¿Ara no 's pensin que volem dir que tingui méns modos que aquell?

A Valencia hi ha hagut una huelga de hortelans.

Ningú ho ha sentit mes que 'ls neos y 'ls animals.

¡Pobrets! Han hagut d'estarse de menjar vert.

Sobre l'hipódromo diu un periódich ministerial:

«Tot s'ha fet á la llum del dia» Es inexacte: vá construirse á la llum de las fogatas y vá discutirse á entrada de fosch.

Ha desaparegut lo pagador del clero que estava establert a Madrid.

Un devot que se 'n vá dur la religió en efectiu.

Lo bisbe de Tortosa vá nomenar professor de matemáticas á un ex cabecilla carlista.

Definicions que pot ensenyar aquest professor:

Círcul es la boca de un trabuch.

Cilindro truncat es un liberal partir en dos trossos.

Línea recta es la que segueix un carli, quan desde la partida se 'n vá al presupuesto.

Línea paralela es la que segueix á ran d'aquesta quan desde la oficina se 'n torna á la partida.

Números quebrats son los individuos de una partida que perden la cama ó 'l bras.

Tot ho podrá explicar, méns lo triángul.

Aquest ía massa demócrata.

Paraulas del ministre de Gracia y Justicia: «Ab motiu de las últimas festas no s'han concedit mes que 13 títols.»

¡Tretze! Al cap de l'any un de mort.

Una caricatura de un periódich estranger.

Un rús s'abalansa sobre la porta del harém, guardada per un eunuco:

—Obra pas, diu lo rús, que de una manera ó altre haig de cobrar-me.

En los tés del senyor Cánovas.

Lo mosso que serveix:—¿Que vol pendre vosté; té ó café?

Lo diputat de la majoria:—Ja veurá, donguim una credencial.

Sis generals han votat en lo Senat en contra del govern.

Y diu un periódich de Madrid: —Vaja, que aixó 's generalisa.

A conseqüencia de l'actitut dels generals

del Senat, se deya si dimitiria 'l ministre de la Guerra.

Y esclamava un periódich de Barcelona: —Vaja, senyors, que 'l govern de 'n Cánovas se particularisa.

—Quant un casat m'incita perquè segueixi son exemple, m'sembla veure á un home sortint del bany, tremolós, y tot fent petar las dents que m'está dihent: «Apa, home, que está molt calent».

Are resulta que la major part dels estudiants que han anat á París son gefes carlistas disfresats d'estudiants.

Per lo qual trobo que s'han descuidat de una cosa.

A mes de panderos, guitarras y bandurrias havian de dur fagots.

Y al efecte podrian utilisar lo trabuch, fenthi un foradet y enganxanthi una carmuxa.

Paraulas de un home nano contra 'ls alts: «Los homes alts me fan l'efecte de las casas altas.—L'últim pis es l'habitació que paga méns lloguer».

A lo que contestava un home alt: «Los homes nanos me fan l'efecte de las torres á l'inglesa; la major part del any están tancadas.»

CANTARELLAS.

Nena, de tant que t'estimo estich embafat d'amor, y tinch pó ab tantissim mimo de teni ulls de poll al cor.

En la Assamblea de Fransa los liberals son la esquerra y encara hi ha qui pregunta ahont té lo cor l'assamblea?

Fins al cel dius que m'estimas y 'l teu pare qu'es molt bestia m'ha dat una trepitjada que fins he vist las estrelles.

En floronco y cinch inglesos que are tinch, suman sis plagas. Per semblarme mes á Egipte sols ton amor me faltaba.

Diuben que lo negre es dol y mal humor y tristesa bah, bah, bah, l' que diu aixó no ha vist may los teus ulls negres.

A Sant Boy 't vaig coneixe y al mateix temps deya un boig «No ho son tots los que aquí están ni hi están tots los que ho son.»

Tos ulls amor varen dar-me, tos llabis dolsa esperansa, y 'l teu pare un fart de llenya, que 'm va baldá las espatillas.

PEP.

En gran nyanyo fent pedradas s'va fé 'l fill de la Tecla, y si 'l metje l'hi pregunta quin mal té, diu:—Mal de pedra.

Desde que te 'l marit fora la andalusa donya Carne, cuant l'hi escriu, hasta quin dia vindrá, s'descuida la h.

Digué á la Lola en Climent: —Un homo com jo, jeperut, sort, cego de naixement, manco coix y tartamut no s'trova tan facilment.

Parlant un dia de bestias y del modo de curarne va dí 'l fill del manescal: —Per animals, jo y 'l pare.

PEP.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d'insertarse 'ls ciutadans Barrineta madrilenya, Que hi fás y Jenani. Las demés que no s'mencionan no 'n serveixen, com y tamoch lo qu'envian los ciutadans Revenises, Poeta Retirat, Baldomero Borotau, M. R. Ros, Lola del P. J. P. T. T. Sabata, Marqués de la Sagarra, Cómich d'Horta, L. Borata, Guard y Ola, E. D. Mundi, Just de noms y de fets, Pantantum y C. y Tello 2.

Ciudadá S. Gomila: Insertarem la poesia «Lo Barber».— Trapoll J. I tem los seus cuadros disolvents.—J. L. Santasusagna: En lo próxim número n' parlarem.—Barrioeta madrilenya: Insertarem l' acenitrato.—J. Rovira: Aplaudim l' idea del Centro Graciense; pero la molta estensió del programa no 'ns permet reproduhirlo.—Xius: Insertarem los dos quentes y l' repich.—E. Xarau: Publicarem algunas cantarelles.—Pepis: Anirá l' trenca caps.—Gestus: Aquella cera dels ulls y aquella candela del nas s' haurian de rentar.—Batistó: L' hi donem las gracias per l' envió del exemplar, y en lo próxim número l' hi farem un suello.—J. Regás: També en lo próxim número parlarem del ball.—Tarragona: Idem de la noticia que 'ns dona.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Bár-ba-ra*.
2. ID. 2.ª—*Po-ma*.
3. ENDAVINALLA.—*On*.
4. ANAGRAMA.—*Giró—Gori—Giro—Roig*.
5. TRIANGUL ONOMÁSTICH.—*Rom ania*
Rom ani
Rom an
Rom a
Rom
Ro
R.
6. SINONIMIA.—*Duch*.
7. GEROGLIFICH.—*Lo mes més mesqui es lo febrer.*

Ha endavinat totes set solucions los ciudatans Que hi fas y N. J. R.; n' han endavinadas 6 Jenani; J. Barrieta madrilenya; Q. P. R. Chen, Maristany y F. del Café y M. Cadenet y Compania; y 1 no més Pau Espina.

XARADAS

I.

L' astut pare de la tot

no vol que 'm casi ab sa filla,
alegant qu' ella es pubilla
y que jo haig de tenir dot.
Diu qu' es noya d' instrucció,
de tres-quart treballadora,
de un caracter qu' enamora
y qu' es hu-quart de debó.
Dos que 'm sab á mi mes mal
es que ab tanta d' exigencia,
me arribi á privar l' herencia
de una noya tant com cal.

CÓNICA D' HORTA.

II.

Fan segona 'ls ganivets,
tenir hu es molt poch tenir;
lo tot se troba á ca 'a Lopez
per dos rals... y bon profit.

P.

ENDAVINALLA.

Sense patir fam soch magre,
tinch má sense ser persona,
agre soch sens 'ser viagre
me dich Ana y no soch dona.
Grana sé y may m' han plantat
tinch ama y hi passat la quinta
¿encare no m' has trobat?
¿encare no 'm veus la pinta?

B. B. y R.

ANAGRAMA.

—Tot ¿vens á veure la tot?
—No pot ser Tot, es en vá.
Y además que l' italiá
no l' entench tant sols un mot.

XIUS.

QUADRAT NUMÉRICH.

Sustituir los pichs ab números tals, que sumats horizontal y verticalment dongan la suma de 25.

FREIXERA YETI.

SINONIMIA.

Ab un tot á la butraca
al teatro vaig anar,
y tant sols lo tot mirantme
satisfet vareig quedar.
Com que 'l tot molt mal me feya,
me 'n vaig tornar desseguit.
Si no m' endavinas prompte
ja te 'n pots entorná al lit.

ANILUAP.

GEROGLIFICH.

II
IIIIII
T
LLR
III
A
I
VI
TLLR

J. ROSSELLÓ.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23

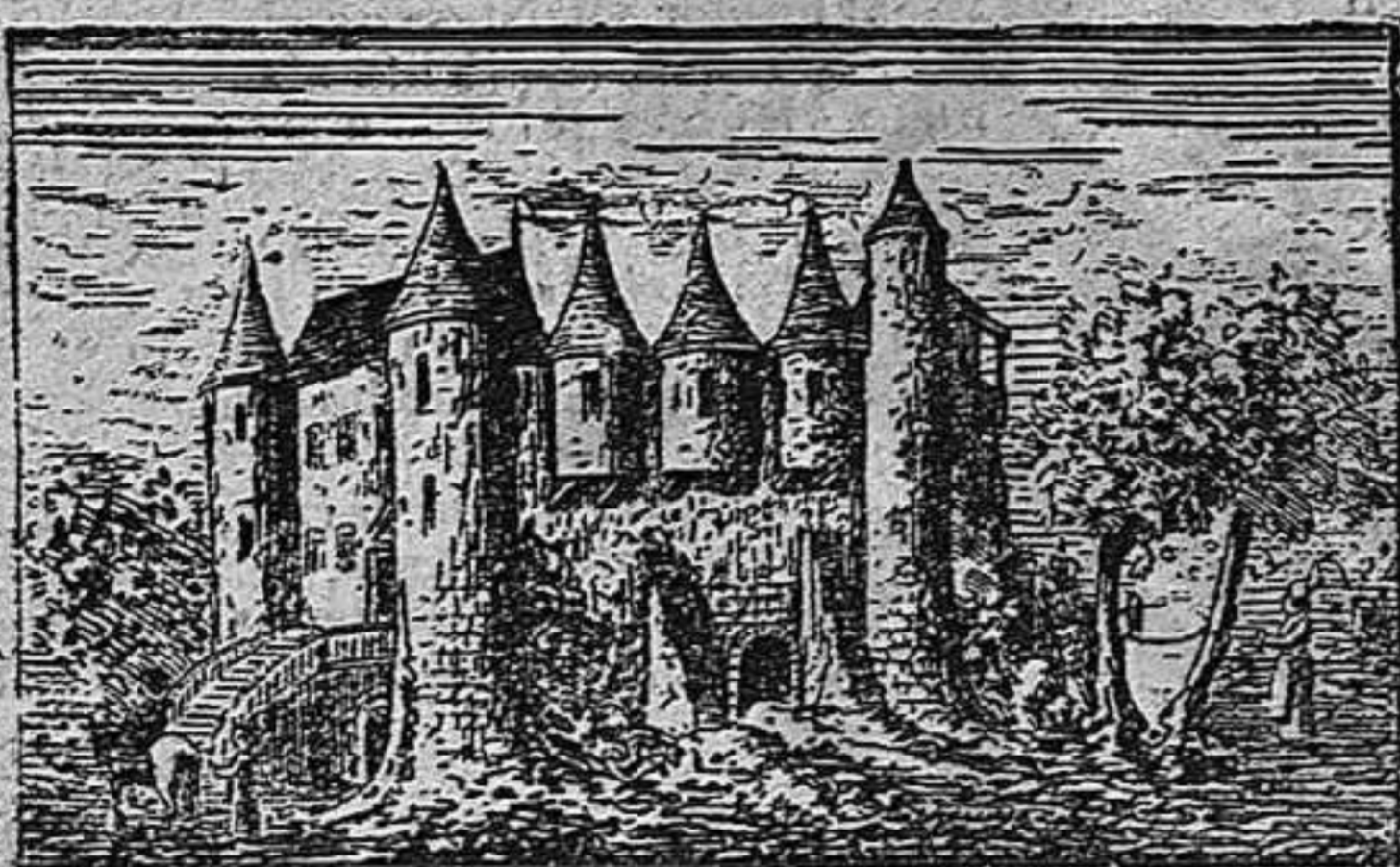
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

Questió de campanas.

Un pobre desenganyat.

Sant Antoni ha perdut lo porch.

¿Ahont son las campanas y ahont es lo campaner?

Tenia catorze amichs. ¿Ahont son?

¿Ahont es lo porquet de Sant Antoni?

Robinson buscant al negre.

La cara del sogre.

Adriana Angot.

¿Qui 'n vol un altre?

¿Ahont es lo negre de Robinson?

Busquéu als genères que 's casan.

¿Ahont es lo sultan?

¿Ahont es l' altre?

Jany

Jane

Sol
52

56

56